

DIUMENGE XIV DE DURANT L'ANY (C)
Homilia del P. Pius-Ramon Tragan, monjo de Montserrat
8 de juliol de 2007
Is. 66, 10-14; Gal. 6,14-18; Lc. 10,1-12.17-20

Les lectures bíbliques d'aquest diumenge, estimats germans i germanes, es centren en la joia d'una bona notícia, en l'optimisme d'un evangeli d'esperança. "Alegreu-vos amb Jerusalem tots els qui l'estimeu", perquè el Senyor decantarà cap a ella, com un riu, la pau i el benestar, anunciava el profeta Isaïes. La carta de St. Pau als Gàlates afirma la presència d'una creació nova que ha de transformar la realitat actual marcada per el sofriment, per la creu i per la mort. Finalment, l'evangeli revela amb tota profunditat la bona nova que dona ple sentit a la vida humana. Jesús mateix la defineix: és la vinguda del Regne que portarà una collita abundant, és l'hora de transmetre la pau, és el moment de la caiguda fulgurant de Satanàs, que vol dir la seva desfeta i la victòria de Déu sobre el mal. El Regne de Déu és a prop, és a dir aquella situació de justícia, de pau, de fraternitat, de comunió amb Déu que ja no depèn de la decisió ni de l'autoritat humanes sinó que reposa sobre benvolença poderosa del Pare. Aquell Regne on Déu és el tot. Com una llavor petita aquest Regne és ja present en el món.

Aquesta visió optimista del destí humà implica una crida insistent a no veure les realitats de la vida present només sota un punt de vista negatiu. A no considerar com si tot fos un desastre, en el temps que vivim. A no judicar els mals que afligeixen persones i societats, els errors i les injustícies, la violència i la malícia com si fossin mals sense remei, fatalitats insuperables. No. Les lectures bíbliques d'aquest diumenge ens demanen de veure el bé que hi ha damunt la terra, de tenir en compte la voluntat i l'acció de tantes persones que són bones, que fan el bé i que, sense ser notícia, són de veritat, el ferment, la llavor, les primícies d'una cultura de pau i d'amor, és a dir, les primícies del Regne.

La visió optimista de les lectures exigeixen, però, no sols una comprensió confiada en el bé que hi ha en cada generació humana, sinó una mirada que va més enllà de l'experiència concreta dels mals que afligeixen el món, una percepció a la llum de la fe enfront de tot el que considerem incompreensible, una confiança indefectible en la força de l'Esperit de Déu, per sobre els nostres esquemes i criteris de la nostra lògica, una comprensió fonamentada en la seguretat última: Déu estima tot el que ha creat i no odia res del que ha fet; Déu vol salvar tots els homes. Aquesta és la bona nova de l'evangeli, aquest és l'anunci del Regne de Déu.

Com a bona nova, però, la proclamació del Regne de Déu s'ha de difondre. L'evangeli d'avui, de fet, ens parla llargament de missió. Descriu la missió dels 72 deixebles, un nombre simbòlic que significa tots els pobles de la terra. L'activitat missionera, per tant, no té fronteres. Pot ser de caràcter privat, a les cases, i de caràcter públic, a les places. La missió de Jesús i dels seus deixebles immediats va ser un missió rural. La de St. Pau i dels seus col·laboradors va ser una missió urbana i internacional. El contingut de la missió era i és sempre el mateix: el Regne de Déu és a prop. El Regne de Déu és enmig vostre.

Tota missió suposa sacrifici, suposa donació. Suposa servei. Implica austeritat, superació de si mateix i respecte envers els altres. Pot suposar fracàs aparent o també fracàs real. En tot cas, la missió demana saber perdre. Demana confiar en el poder del Senyor de la vinya i requereix considerar, dintre l'ample horitzó de la providència, tant l'abundància com la falta d'operaris, Tant el succés com la fallida que pot tenir el mateix anunci del Regne. En tot cas, implica no atribuir a la mala voluntat dels oients el fet de no saber pronunciar la paraula justa o quan el missioner no expressa en la pròpia vida una fe veritable en el Regne.

Germans, mireu, primer de tot, d'assimilar i de viure el missatge optimista de l'evangeli. Posem, després, tot l'esforç per anunciar la bona nova Regne en la pròpia vida. L'evangeli parla dels resultats positius dels 72 deixebles que tornen contents de la seva missió, amb un llenguatge que no es refereix tant al moment immediat sinó que anuncia el resultat final a la fi del temps. Aquesta

és la gran perspectiva, el veritable horitzó de l'optimisme, el terme de la vida i de la missió cristiana.